

קריאת התורה - פרשת שופטים – דברים ט"ז
תפילת מנחה – 3 עליות

קריאה ראשונה

יח ס שֹׁפְטִים וְשֹׁטְרִים תִּתֵּן לָךְ בְּכָל-
שְׁעָרֶיךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ לְשִׁבְטֶיךָ
יט וְשֹׁפְטוּ אֶת-הָעָם מִשְׁפַּט-צֶדֶק: לֹא-תִטָּה מִשְׁפַּט
לא תִּכְיֹר פָּנִים וְלֹא-תִקַּח שֹׁחַד כִּי הַשֹּׁחַד
כ יַעֲוֶה עֵינַי חֲכָמִים וַיִּסְלַף דְּבָרֵי צְדִיקִים: צֶדֶק
צֶדֶק תִּרְדֹּף לְמַעַן תַּחֲיֶה וַיְרַשֵּׁת אֶת-הָאָרֶץ
אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ: ס

קריאה שנייה

כא לֹא-תִטֶּע לָךְ אֲשֶׁרָה כָּל-עֵץ אֲצִל
כב מִזֶּבֶחַ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה-לָּךְ: וְלֹא-תִקֵּם
לָךְ מִצֵּבָה אֲשֶׁר שָׁנָא יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: ס
יג לֹא-תִזְבַּח לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ
שֹׁר וְשֶׂה אֲשֶׁר יִהְיֶה בּוֹ מִוֶּם כָּל דְּבַר רֶעַ
כִּי תֹעֲבֹת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא: ס

קריאת התורה - פרשת שופטים – דברים ט"ז
תפילת מנחה – 3 עליות

קריאה שלישית

ב
כִּי־יִמָּצֵא בְּקֶרֶבְךָ בְּאַחַד שְׁעָרֶיךָ
אִשֶּׁר־יְהוּה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ אִישׁ אוֹ-אִשָּׁה אֲשֶׁר
יַעֲשֶׂה אֶת־הָרַע בְּעֵינָי יְהוּה־אֱלֹהֶיךָ לַעֲבֹר בְּרִיתוֹ:
ג
וַיִּלָּךְ וַיַּעֲבֹד אֱלֹהִים אֲחֵרִים וַיִּשְׁתַּחֲוּ לָהֶם
וְלַשֶּׁמֶשׁ אוֹ לַיָּרֵחַ אוֹ לְכָל־עֵבֶא הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר
ד
לֹא־צִוִּיתִי: וְהִגַּדְתָּ לָּךְ וְשָׁמַעְתָּ וְדַרְשָׁתָּ הֵיטֵב
וְהִנֵּה אָמֶת נִכּוֹן הַדָּבָר נַעֲשֶׂתָה הַתּוֹעֵבָה
ה
הַזֹּאת בְּיִשְׂרָאֵל: וְהוֹצֵאתָ אֶת־הָאִישׁ הַהוּא אוֹ
אֶת־הָאִשָּׁה הַהוּא אֲשֶׁר עָשָׂה אֶת־הַדָּבָר הָרַע
הַזֶּה אֶל־שְׁעָרֶיךָ אֶת־הָאִישׁ אוֹ אֶת־הָאִשָּׁה
ו
וּסְקַלְתֶּם בָּאֲבָנִים וּמָתוּ: עַל־פִּי שְׁנַיִם עֵדִים אוֹ
שְׁלֹשָׁה עֵדִים יוֹמֶת הַמָּת לֹא יוֹמֶת עַל־פִּי עַד
ז
אֶחָד: יָד הָעֵדִים תִּהְיֶה־בּוֹ בְּרֹאשׁוֹ לַהֲמִיתוֹ
וַיִּד כָּל־הָעָם בְּאַחֲרָנָה וּבַעֲרַת הָרַע מִקֶּרְבְּךָ: פ

קריאת התורה - פרשת שופטים – דברים ט"ז
תפילת מנחה – 3 עליות

אשר צַתָּן לך עֲשֵׂה
תִּתֶּן לך בְּכָל שְׁעָרֶיךָ אֲשֶׁר יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ צַתָּן לך
לְשִׁבְטֶיךָ וּשְׁפֹטוּ אֶת הָעָם מִשְׁפָּט צֶדֶק לֹא תִטֶּה
מִשְׁפָּט לֹא תִכִּיר פָּנִים וְלֹא תִקַּח שֹׁחַד כִּי הַשֹּׁחַד
יַעֲוֶה עֵינֵי חֹכְמִים וְיִסְלַף דְּבַר צְדִיקִים צֶדֶק צֶדֶק
תִּרְדֹּף לִמְעַן תִּזְחִיָּה וִירֶשֶׁת אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר יִהְיֶה
אֱלֹהֶיךָ צַתָּן לך לֹא תִטֶּה
לך אֲשֶׁר־הָ כָּל עֵץ אֲשֶׁל מִזְבֵּחַ יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר
תַּעֲשֶׂה לך וְלֹא תִקִּים לך מִצֵּבָה אֲשֶׁר שָׂנֵא יִהְיֶה
אֱלֹהֶיךָ לֹא תִזְבֹּחַ לַיהוָה
אֱלֹהֶיךָ שֹׁר וְשָׂה אֲשֶׁר יִהְיֶה בּוֹ מוֹם כָּל דָּבָר רָע
כִּי תוֹעֵבֶת יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ הוּא
יִמָּצֵא בִּקְרֹבְךָ בְּאַחַד שְׁעָרֶיךָ אֲשֶׁר יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ
צַתָּן לך אִישׁ אוֹ אִשָּׁה אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אֶת הָרָע בְּעֵינֵי
יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ לַעֲבֹר בְּרִיתוֹ וְיִלָּךְ וַיַּעֲבֹד אֱלֹהִים
אֲחֵרִים וַיִּשְׁתַּחֲוּ לָהֶם וּלְשִׁמְשֵׁם אוֹ לִירֵחַ אוֹ לְכָל
צִבָּא הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר לֹא צִוִּיתִי וְהִגַּד לך וְשִׁמַּעְתָּ
וְדִרְשָׁתָּ הַיֵּטֵב וְהִנֵּה אֲמַת צֶכֶן הַדָּבָר זַעֲשִׂתָּהּ
הַתּוֹעֵבָה הַזֹּאת בְּיִשְׂרָאֵל וְהוֹצֵאתָ אֶת הָאִישׁ הַהוּא
אוֹ אֶת הָאִשָּׁה הַהוּא אֲשֶׁר עָשָׂה אֶת הַדָּבָר הָרָע
הַזֶּה אֶל שְׁעָרֶיךָ אֶת הָאִישׁ אוֹ אֶת הָאִשָּׁה וְסָקַלְתָּם
בָּאֲבָנִים וּמָתוּ עַל פִּי שְׁנַיִם עֵדִים אוֹ שְׁלֹשָׁה עֵדִים
יוֹמֵת הַמָּוֶת לֹא יוֹמֵת עַל פִּי עֵד אֶחָד יָד הָעֵדִים
תִּהְיֶה בּוֹ בְּרָאשִׁיתָה לְהַמִּיתוֹ וְיָד כָּל הָעָם בְּאַחֲרָתָהּ
וּבַעֲרַת הָרָע מִקְרֹבְךָ